

Був собі дід Андрушка, а в нього баба Марушка, а в баби донечка Мінка, а в донечки собачка Хвінка, а в собачки товаришка – киця Варварка, а в киці вихованка – мишка Сіроманка.

Раз зробив дід у ґрунті пальцем дірку та й посадив ріпку.

Зійшла ріпка гарно, росла, росла, поки стала велика-превелика.

– Час, – каже дід, – ріпку вбирати!

Пішов на город – гуп! Узяв ріпку за чуб, тягне, а ріпка сидить у землі, як пень.

Кличе дід бабу Марушку.

Пішли на город – гуп! Узяв дід ріпку за чуб, баба діда за плече. Смикають, а ріпка сидить у землі, як пень.

Кличе баба дочку Мінку.

Пішли на город – гуп! Узяв дід ріпку за чуб, баба діда за плече, дочка бабу за сорочку. Тягнуть, тягнуть, а ріпка сидить у землі, як пень.

Кличе дочка собачку Хвінку.

Пішли на город – гуп! Узяв дід ріпку за чуб, баба діда за плече, дочка бабу за сорочку, собачка дочку за спідничку. Тягнуть, тягнуть, а ріпка сидить у землі, як пень.

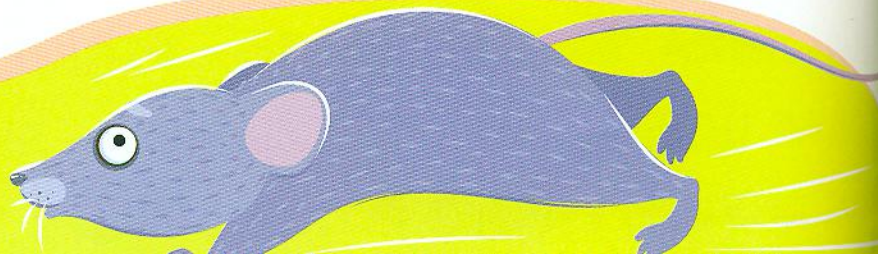
Кличе собачка кицю Варварку.

Пішли на город – гуп! Узяв дід ріпку за чуб, баба діда за плече, дочка бабу за сорочку, собачка дочку за спідничку, киця собачку за хвостик. Тягнуть, тягнуть, а ріпка сидить у землі, як пень.

Кличе киця мишку Сіроманку.

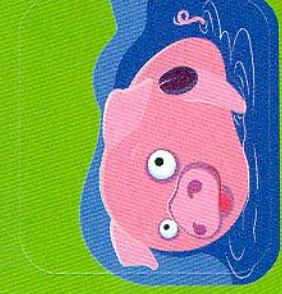
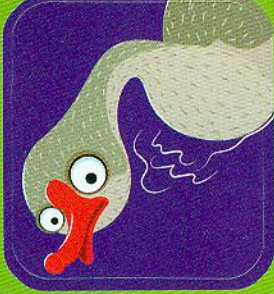
Пішли на город – гуп! Узяв дід ріпку за чуб, баба діда за плече, дочка бабу за сорочку, собачка дочку за спідничку, киця собачку за хвостик, мишка кицю за лапку. Потягли, потягли та й покотилися!

Упала ріпка на діда Андрушку, дід на бабу Марушку, баба на дочку Мінку, дочка на собачку Хвінку, собачка на кицю Варварку, а мишка – шусть у шпарку.

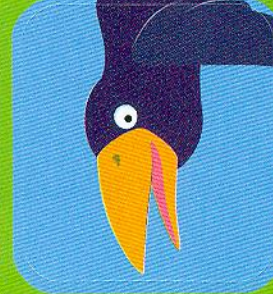




СЕРІЯ КНИЖОК
**КАЗКИ
 УКРАЇНИ**
 ДЛЯ МАЛЕЦІ



НАЙКРАЩІ УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ КАЗКИ



СЕРІЯ КНИЖОК
**КАЗКИ
 УКРАЇНИ**
 ДЛЯ МАЛЕЦІ